

עד מתי?

שלום רב,

1. הגדרה הורית:

כיום אמנם אין נתונים מדויקים לכמה הורים ניתנת הגדרה הורית שווה (משמורת משותפת או אחריות הורית משותפת – ללא קשר לנושא האפוסטרופסות) בפסק דין בבתי המשפט למשפחה, אך בהנחה סבירה שמדובר על כ - 10% מהמקרים, הרי **בכ - 90% מהמקרים המגיעים לבתי המשפט למשפחה ההגדרה ההורית נלקחת מאחד מההורים** (לרוב מהאב), ומאליו הוא הופך להיות הורה סוג ב' / הורה משני.

הורה משני בראש ובראשונה בעיני כותב פסק הדין, כאשר בהמשך יש לכך השלכה על תפישת הילד את שני הוריו, על תפישת ההורים את עצמם ועל הדרך שבה החברה רואה אותם ואת הילד.

כיצד זה פועל לטובת הילד? מדוע לא להשאיר לשני ההורים את הגדרתם ההורית, בלי קשר לחלוקת זמני השהות?

2. מזונות ילדים:

הנחת היסוד בקביעת גובה דמי המזונות היא שיש לשמר את רמת החיים של הילד למרות הגירושין. מכיוון שלרוב רמת החיים של שני ההורים יורדת (משתי משכורות המתחזקות בית אחד, כל אחד מההורים מתחזק בית באופן עצמאי), הרי ששימור רמת החיים הוא לרוב יעד לא מציאותי.

המציאות שאנו רואים לנגד עינינו, לאחר מספר שנים של פעילות חברתית וקבלת מאות פניות מהורים גרושים, היא מציאות קשה בה **אבות שמשכורתם קרובה לשכר הממוצע במשק ולהם שני ילדים ומעלה, נדונים ביום חתימת הסכם הגירושין לחיי עוני.**

כיצד זה פועל לטובת הילד? מדוע לא לדאוג לכך ששני ההורים ידאגו כלכלית לילד על פי גובה הכנסתם וחלוקת זמני השהות ביניהם? מדוע צריך להמתין עד למועד הפרישה על מנת להוציא פסק דין עם זעקה גדולה לדין צדק? (ראו תמ"ש 16785-09-12 של כבוד השופט יעקב כהן)

בברכה,

גיא רה, יו"ר

עמותת "הורות משותפת=טובת הילד"

guyraveh04@gmail.com